

SCOVENECE

Naročnina mesečno
18 Lir, za inozem-
stvo 31.50 Lir - ne-
deljska izdaja ce-
loletno 34 Lir, za
inozemstvo 65 Lir.
Cek. rač. Ljubljana
10.650 za naročnino
in 10.349 za inzerate.
Podružnice:
Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje Italijanskega in tujega
Izvor: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 4, Ljubljana.
Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 4, Lubiana.
Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana
ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Abbonamenti: Mese
18 Lire. Estero, me-
se 31.50 Lire. Edi-
zione domenica, an-
no 34 Lire. Estero
65 Lire. C. C. P.
Lubiana 10.650 per
gli abbonamenti,
10.349 per le in-
serzioni.

Filiale:
Novo mesto.

Bollettino No 1137

Il porto di Biserta attaccato Il nemico ha perduto 51 apparecchi

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica:

Il porto di Biserta è stato attaccato et bombardato da formazioni germaniche.

Località della Sicilia, tra le quali Messina, Catania e Marsala, sono state obietto di incursioni che hanno fatto danni et vittime in limitata misura.

L'aviazione dell'Asse et le artiglierie della difesa contrastavano efficacemente l'attività avversaria; Cacciatori nazionali, fra i quali si distinguono quelli del centosessantunesimo gruppo al comando del capitano Porcu Giovanni da Alessandria abbatterono ventidue apparecchi; quindici altri venivano distrutti dalla caccia tedesca et quattordici dal tiro delle batterie contraeree.

Dalle operazioni di guerra degli ultimi tre giorni quattro nostri velivoli non sono ritornati alle basi.

Gli aerei abbattuti dalle artiglierie contraeree sono caduti nelle seguenti località:

Quattro a Sciacca, due a Catania, due a Gerbini, due a Vizzini, uno a Pozzallo, uno a Falconara Caltanissetta, uno a Ispica (Ragusa) ed uno a Messina. Gli equipaggi di due quadrimotori, lanciatisi col paracadute, sono stati catturati.

Nelle azioni di guerra degli ultimi giorni si sono particolarmente distinti i seguenti ufficiali piloti del quarto stormo: Capitano Lucchini Franco da Roma, capitano Piccolomini Clementi Adami Ranieri Carlo da Siena, capitano Gianella Luigi da Barletta, tenente Daffara Vittorio da Milano, tenente Quersi Alvaro da Lucca, tenente Mecatti Mario da Perugia.

Vojno poročilo št. 1137

Napad na Bizerto

Sovražnik je izgubil 51 letal

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sil ob-
javlja:

Nemške skupine so napadle in bombardirale pristanišče Bizerte.

Kraji v Siciliji in sicer med njimi Messina, Catania in Marsala so bili cilj poletov, ki so povzročili škodo in žrtve v omejenem obsegu.

Letalstvo osi in topništvo protiletalske obrambe so uspešno ovirale delovanje sovražnika; domači lovci, med katerimi so se odlikovali zlasti tisti iz 161. skupine pod poveljstvom kapitana Porcu Giovanni iz Alessandrie, so sestrelili 22 letal; nemški lovci so sestrelili 15 letal, 14 letal pa je sestrelilo protiletalsko topništvo.

Z vojnih poletov v zadnjih 3 dneh se štiri naša letala niso vrnila na svoja oporišča.

Letala, ki jih je sestrelilo protiletalsko topništvo, so padla v naslednjih krajih:

Štiri v Sciaci, dve v Catani, dve v Gerbini, dve v Vizzini, eno v Pozzallo, eno v Falconara Caltanissetta, eno v Ispici (Ragusa) in eno v Messina. Posadke dveh štirimotornikov, ki so se spustile s padali, so bile zajete.

Pri vojnih dejanjih v zadnjih dneh so se zlasti odlikovali naslednji častniki letalski iz četrtega roja: kapitan Lucchini Franco iz Rima, kapitan Piccolomini Clementi Adami Ranieri Carlo iz Siena, kapitan Gianella Luigi iz Barlette, poročnik Daffara Vittorio iz Milana, poročnik Quersi Alvaro iz Lucca, poročnik Mazatti Mario iz Perugia.

Kopenhagen, 6. julija. AS. S svojega potovanja po Siciliji se je vrnila sotrudnica danskega ilustriranega lista »Tidens Kindere«. V članku objavlja pisateljica zanimive vtise o otoku. Predvsem poudarja, da jo je obnašanje siciliskega prebivalstva med sovražnimi bombardiranjimi presenetilo zaradi svoje mirnosti. Članek spremlja mnogo slik, iz vsega članka pa je veliko občudovanje siciliskega prebivalstva, ki kljub žrtvam in škodi ostaja mirno in hladnokrvno ter daje zgled velikega zaupanja v zmagovito bodočnost domovine.

Uspeh Salazarjevega dela na Portugalskem

Lizbona, 6. julija. AS. Na Portugalskem so večeraj vsi isti omenili 5. julij 1932 kot pomemben dan, ker je tega dne Salazar, ki je bil poprej štiri leta finančni minister, prevzel ministrsko predsedstvo ter skozi vseh enajst let strogo in dosledno vodil politiko odločne obnove. Že tedaj je resno in trezno povedal, kako bo vodil državo ter posebej poudaril, kakšno težko breme prevzema, ki mu pa bo v dolžnost ter da ga bo nosil in izpolnil svojo zamisel do kraja. Vsi portugalski listi omenjajo zgodovinski dan ter poudarjajo, kako važno je bilo za portugalski narod, da je prišel na oblast Oliveira Salazar. List »Diário Manhã« se najprej vprašuje, kaj bi se bilo zgodilo s Portugalsko, da ni Salazar l. 1928. postal finančni minister ter štiri leta kasneje prevzel še ministrsko predsedstvo, in nato pripominja, da niti sedanja vojna z vsemi njenimi posledicami ni mogla zadržati žive portugalske revolucije. Ne smemo pozabiti, — pravi list — kaj vse dolguje Portugalska Salazarju z avtoriteto njegovega dela obnove ter pravičnosti. List nato še ugotavlja, da že izstopajo iz vrst najmlajši, in najčistejši, taki, ki obetajo, da bodo nadaljevali Salazarjevo delo. Tudi drugi listi pišejo o Salazarjevi vladi ter še posebej omenjajo zadnja štiri leta, ko je znal voditi državo tako, da ji je bila vojna priaznosa, in pravijo, da je Portugalska imela sre-

Obsežni odmevi Ducejevega govora

Berlin, 6. julija. AS. Velik Ducejev govor je tudi v Nemčiji izvalil največje zanimanje, pri tem pa povzročil vsesplošno odobravanje in simpatije za vojskujočo se Italijo. Ves nemški tisk objavlja na prvi strani na častnem mestu obsežne odstavke govora. Listi podčrtavajo, da je ta govor prišel v trenutku velike napetosti in tedaj, ko je ves italijanski narod predan gigant-skemu boju. »Deutsche Allgemeine Zeitung« piše, da postaja fašizem še enkrat nosilec idealu domovine.

Berlin, 6. julija. AS. Ves nemški tisk objavlja na prvi strani pod velikimi naslovi Ducejev govor. Listi pri tem podčrtavajo, da je Duce izrekel svoje besede v tistem trenutku, ko so vse aktivne sile vojskujoče se Italije predane gigant-skemu boju za blagor in čast domovine.

»Völkischer Beobachter« piše, da preveva Mussolinijev govor neomajno zaupanje v bodočnost Italije. 46 milijonov Italijanov preveva vera v zmago.

»Börsen Zeitung« podčrtava tisti Mussolini-jev stavek, ki izraža prepričanje, da bo Italija po tolikih letih vojskovanja mogla izvajati svoje zgodovinsko poslanstvo v svetu. Da bi uresničila svoje ideale, je Italija pripravljena vojskovati se do konca, kajti Italija prav dobro ve, kaj bi se zgodilo, če bi se sovražniku posrečilo zlomiti njeno odporno silo.

Budimpešta, 6. julija. Madžarski tisk še naprej obsežno komentira Ducejev govor in podčrtava njegov velik političen pomen. »Pester Lloyd« podčrtava, da je govor odločno zavrnil vse laži sovražne propagande o stalšči Italije. Ta govor ne dopušča nobenega dvoma v nezlom-ljivi volji italijanskega ljudstva nadaljevati boj do zmage. »Magyar Nemzet« piše, da je čut časti globoko zasidran v dušo italijanskega ljudstva in zato je nesmiselno govoriti o ločenem miru. Mussolinijev govor je po svoji jasnosti in prepričljivosti opozorilo in prisega tistega, ki se bo vojskoval do zadnje četrt ure, ki bo odločila o zmagi. Sovražnik je spoznal, da je Italija nevaren nasprotnik. Dejansko Italija ne klone in to kljub divjaškim napadom na njena mesta. Italijansko ljudstvo je bolj ko kdaj odločno upirati se in to tembolji, ker doživlja sovražno letalstvo vedno bolj občutne izgube.

Madrid, 6. julija. AS. Vsi listi silno obsežno prinašajo Ducejev govor in obširno pišejo o zadnji seji vodstva fašistične stranke. »Alcazar« naslavlja poročilo o govoru z naslednjimi besedami: »Italija bo odločno odgovorila na kateri koli sovražni napad. V tej vojni ne more biti druge želje, ko želja za žrtev do zmage. List »Informaciones« naslavlja poročilo z besedami: »46 milijonov Italijanov veruje v zmago.«

Španske radijske postaje so v celoti objavile Ducejev govor, ki je med vsem javnim mnenjem izvalil izredno zanimanje. Stranka z italijanskim narodom tvori močan blok proti »živčni gonji« in bombardiranju sovražnih bombnikov. Italijanski narod bo nadaljeval boj z vsemi sredstvi in s polno zavestjo, da bodo materialno in moralne

sile norec znale zmagovito prestati sleherno preizkušnjo.

Berna, 6. julija. Vsi švicarski listi komentirajo danes Ducejev govor in podrobno proučujejo bistvena poglavja. Zlasti omenjajo tisti Ducejev stavek, ko je rekel, da bi sovražne čete našle na italijanskem ozemlju svoj grob, če bi skušale vdreti v Italijo. Italija v slučaju zavezniške zma-ge ne bi bila drugega ko zemljepisni pojem, kajti ne samo njena čast, ampak tudi njeno gospodarstvo, poljedelstvo in industrija bi bile na tleh. Nekateri listi opozarjajo, da je Duce skušal s paktom četvorice dati drugo smer zgodovini, pa ga tedaj niso poslušali.

Berna, 6. julija. AS. Švicarski popoldanski listi so večeraj popoldne čez cele strani in pod velikimi naslovi objavili Ducejev govor na seji vodstva stranke. Vsebinsko govora so švicarske radijske postaje zelo izčrpno objavile.

Hudi boji na odseku pri Bjelgorodu

Hitlerjev glavni stan, 6. julija. Vrhovno po-
veljništvo nemške vojske je objavilo naslednje poročilo:

Iz uspešne krajevne napadalne akcije nemške pehote v odseku pri Bjelgorodu so se razvili zaradi močnih sovjetskih protinapadov v teku večerajšnjega dneva hudi boji na kopnem in v zraku, ki so se razširili do področja severno od Kurska in zavzemajo od ure do ure zmerom večjo silovitost.

Pri ponovnih napadih na obalo Sicilije so utrpeli angleško-ameriški letalski oddelki večeraj ponovno težke izgube. Nemško in italijan-sko letalstvo je sestrelilo vsega 51 sovražnih

Seja korporacijskega odbora pod Ducejevim predstvom

Rim, 5. julija. AS. V Beneški palači se je pod Ducejevim predstvom zbral osrednji korporativni odbor. Na seji so razpravljali naslednje glavne točke dnevnega reda: 1. poročilo o delovanju korporacij; 2. odobritev načrta za koncentracijo indu-strije hranilnih konzerv; 3. odobritev načrta za koncentracijo industrije umetnih gnojil in čevljev; 4. preureditev korporacijske organizacije; 5. razši-ritev zasebne industrije z enotnimi ukrepi; 6. spre-memba sindikalnega ustroja umetnostne in gledali-ske stroje; 7. odobritev gospodarskih pokrajinskih dogovorov za mlačev in za poljedelske stroje; 8. odobritev korporacijske naredbe za ureditev proiz-vodnje čistilnih potrebščin; 9. gospodarski dogovor za strojno obdelovanje polja; 10. razne zadeve.

Japonski predsednik vlade obiskal Tajsko

Bangkok, 6. julija. A. S. Japonski predsednik vlade Tojo je obiskal Tajsko in je bil sprejet pri tajskem predsedniku vlade Phibu. Nato je predse-dnik japonske vlade sprejel japonske vojaške po-veljnike, ki so razmeščeni na Tajskem in jim poro-čal o položaju.

Bangkok, 6. julija. AS: O obisku japonskega predsednika vlade generala Tojo na Tajskem je japonsko veleposlaništvo objavilo naslednje:

V Bangkoku sta se sešla general Hideki Tojo in maršal Pibul Songram in sta skupno proučevala vojaški položaj ter zveze med Japonsko in Tajsko ter sta izmenjala poglede o trdni zvezi za veliko Azijo, prav tako pa sta proučila vse potrebno za nadaljevanje vojne. Oba državnika sta poudarila, da se je zgradba velike Azije utrčila, da bi do-segla zmago in to kljub poskusom Angležev in Amerikancev, da bi se utrdili sedanji položaj. Prav tako sta ugotovila, da bo območje velike Azije trdno povezano in združeno, da bi se uspešno nadalje-

vala azijska vojna s pomočjo sodelovanja vseh tistih esetavin, ki spadajo v azijsko območje. Med razgovori je predsednik vlade Tojo jasno poudaril, da Japonska spoštuje suverenost in neodvisnost Tajske. Japonska želi Tajski ves prosper.

Nato sta oba državnika zelo pristrano obravna-vala vprašanja novih meja Tajske. Tajska je že dolgo želela revizijo meja. Prav tako sta obrav-na-vala vprašanje medsebojnega sodelovanja. Oba ministra sta ugotovila popolno soglasnost o tem, kako se naj Tajski priključijo štiri malezijske po-krajine in dve pokrajini Birmanije.

Zastopnik hrvatske pravoslavne cerkve pride v Sofijo

Sofija, 6. julija. AS. Te dni pričakujejo v Sofiji prihod zastopnika hrvatske pravoslavne cerkve. Začel bo z bolgarsko cerkvijo neposred-na pogajanja za ureditev rednih zvez med obe-ma cerkvama, prav tako pa položil temelje za bodoče sodelovanje. Glavna točka pogajanj pa bo priprava bogoslovcev, ko se bodo v bolgar-skih pravoslavnih bogoslovjih prihodnje leto začeli šolati hrvatski pravoslavni dijaki.

Sovjetska grozodejstva nad Ukrajinci

Rim, 6. julija. Dnevnik »Messaggero« objavlja novico, ki jo je snoči razširil nemški radio. Nemške radijske postaje so poročale, da so na vzhodu odkrili še eno kamništrupli. Jama je podobna jami v Katinu. Odkrili so jo v Venici pri Žitovlju. V tej jami je več tisoč ukrajinskih trupel. Te Ukrajince so boljševiki na barbarski način poklali. Jama za-vzema zelo velik obseg ozemlja. Prve ugotovitve preiskave dokazujejo, da je bila ta jama izkopana v času od leta 1938. do 1941. in v njej je več tisoč ukrajinskih trupel, mož in žena. Vse te osebe je poklala sovjetska tajna policija GPU. Med žrtvami je mnogo otroških trupel. Izkopavanje trupel se na-daljuje pod nadzorstvom uradne komisije.

Pred odločilnimi dogodki v Vzhodni Aziji

Druga polovica leta 1943 bo po japonskih napovedih odločilna

Sanghaj, 6. julija. Dnevnik »Taikoku Simbo« ob-
javlja uvodnik pod naslovom »Šest odločilnih me-secev«. List je glasilo japonskih vojaških krogov in so zato izvajanja v njem izredno važna in po-membna.

Clankar piše, da bo drugo polletje leta 1943. najbrž odločilno. List se vprašuje, če sovražni na-pad na otok Rendova ni uvod v važne dogodke. Zavezniški so namreč zelo vznemirjeni, ker jim ni močeno v drugi polovici leta 1943 odpreti drugega bojišča v Evropi. Pričakovati je tedaj treba, da bodo zavezniški storili obupne korake, da bi po-

vzročili odločilni razvoj. V Vzhodni Aziji se bodo najbrž razvile bitke, ki naj bi Japonski preprečile organizirati ozemlje, ki je pod japonskim nadzor-stvom. V letu 1943 bosta morali biti uresničeni ne-odvisnost Birmanije in Filipinov, mednarodne kon-cesije na Kitajskem bodo morale biti odpravljene, prav tako pa bodo morale biti odstranjene pred-pravice eksteritorialnosti. Na gibanje za neodvis-nost Indije pa bo lahko zelo močno vplival Chan-dra Bose. Vse to pa bo v veliko oporo japonski vojaški sili in Japonska lahko z mirnimi očmi gleda na bližnjo odločilno bitko.

Sovjetske spletke med arabskimi plemeni

Živahno podtalno rovarjenje boljševiških agentov po vsem Bližnjem vzhodu

Ankara, 6. julija. Sovjetska vlada je sklenila re-organizirati delo svojih agentov v Libanu. Po na-vodilih iz Moskve so sovjetski agenti sklenili za-četi ustanavljati razna društva za prijatelstvo med Arabci in Sovjeti. Ta društva bi naj prikrila propa-gando in agitatorsko delovanje boljševiških agen-tov. Sovjeti morajo namreč računati, da je musli-mansko prebivalstvo proti raznim načelom komuni-etičnega nauka.

Komunisti so si za svojo reorganizacijo delo-vanja med arabskimi plemeni izbrali »Rusko rodo-ljubno društvo«, ki so ga boljševiški agenti red-

kratkim ustanovili. Na svojem zborovanju je to društvo sklenilo podrediti si vsa slična boljševikom naklonjena društva v Libanu in v Siriji. Ta društva pa bi se naj predvsem posvetila delu za poglobitev kulturnih vezi med Rusijo in Arabci.

Arabski poznavalci razmer pravijo, da je to delovanje v tesni zvezi z ustanovitvijo sovjetskega veleposlaništva v Kairu. To veleposlaništvo v Kairu smatra za svojo glavno nalogo, da se organizira si-stematično sovjetsko prodiranje med arabska ljud-stva na Bližnjem vzhodu.

čo, ker je imela močno vlado, ki jo je vodil bister duh.

Stavka ameriških rudarjev se nadaljuje

Buenos Aires, 6. julija. AS. Novice iz Zdru-
ženih držav pravijo, da se stavka rudarjev v vsej državi nadaljuje. V Pensilvaniji rudarji ne marajo poslušati ukazov predsednika stro-kovne zveze Johna Lewisa in stavkajo naprej. Še v dveh drugih rudnikih je izbruhnila stavka, ki zajema 37.000 delavcev. V osrednji Alabami se širi med rudarji upor proti navodilu, da naj se vrnejo na delo. V premogovnikih antracita stavka 80.000 rudarjev.

Nezadovoljstvo v Perziji

Ankara, 6. julija. Iz Teherana poročajo, da je parlamentarna opozicija začela napadati vlado, ker ne zavre inflacije. Vlada ne mara nastopiti proti inflaciji, ker ščiti koristi inozemskih gospodarskih in denarnih zavodov. Isti krogi poudarjajo, da se je socialni položaj prebivalstva zaradi nesrečne vladne politike tako poslabšal, da se je bati naj-hujšega.

Dolina molka

J. Oliver Curwood 25

»Da, o njem sem slišal govoriti v Porcupini. Pripovedovali so mi, da je bil to mlad človek, ki je pred dvajsetimi leti prišel iz San Francisca. Mislim, da je bil bančni uradnik, ki je skupaj z ženo prišel iskat zlata. Oba mlada človeka sta oboževala drug drugega in pravili so mi, da se žena ni obotavljala iti v nevarno in pustolovsko življenje, samo da ne bi pustila moža samega. Seveda ni nihče predvideval kakšna usoda jima grozi. Nato je nastopila tista strašna zima v Lost Cityju. Vi, Fingers, veste še bolje kakor jaz, kako strogi zakoni so tedaj veljali. Hrane je zmanjkalo, sneg je padel prej kot običajno in toplomer ni tri mesece zaznamoval manjšega mraza kot petdeset stopinj pod ničlo. Lost City je postal pravi pekel. Lakota, lakota in smrt. Laže bi bilo ubiti človeka in se kako izogniti pravici kot pa ukrasti skorjo kruha ali pest fižola! Tata so pripeljali v divjino in ga pustili samega. To je pomenilo smrt, smrt od lakote in od snega; takšna smrt je mnogo strašnejša od smrti z obojanjem ali z ustrelitvijo. Tako strašna kazen je veljala za tatvino. Tatman ni bil ni-

koli tat, toda oboževal je svojo ženo. Ko je videl kako počasi hira od lakote, je v strahu, da bi vsak trenutek utegnila postati žrtev skorbuta, nekaj ukradel. Neko noč se je splazil v tujo kočico ter ukradel dva litra fižola in malo krompirja; oboje je bilo tisočkrat dragocenejše kot njuna teža v zlatu. Zasačili so ga. Po njegovi kazni bi žena ostala sama, toda to se ni upoštevalo; to so bili časi, ko ženska ni mogla rešiti moža, najsi je bila še tako lepa. Tasmana so spremili do začetka divje semote; dali so mu vse njegove stvari in puško, toda nič živeža. Z njim je šla tudi njegova žena, v škornjih in s kapuco, odločena, da ga ne bo zapustila in pripravljena z njim tudi umreti. Radi nje je Tasman do zadnjega trenutka lagal in zatirjal svojo nedolžnost. Nič mu ni pomagalo, kajti v njegovi koči so našli fižol in krompir in to je bil zadosten dokaz. Ko sta se bližala kraju, kjer so ju čakali napori in smrt, se je pripetilo nekaj neverjetnega...

Kent je vstal, stopil k oknu in gledal ven. Nato je nadaljeval:

»Fingers, od časa do časa je mogoče najti na svetu kakega izjemnega človeka. Takšen izjemen človek je bil tudi v tisti sestradi množici, ki je spremljala oba zakonca. V zadnjem trenutku je stopil korak naprej in glasno izjavil, da je Tasman nedolžen, pravi krivec pa da je on sam... Ne da bi pokazal količnik strahu, je podal obširno priznanje. On je ukradel krompir in fižol in oboje

skril v Tasmanovo kočico, ko sta zakonca spala. Zakaj? Zato, ker je hotel rešiti mlado ženo pred lakoto. Da, Fingers, lagal je, ker je ljubil žensko, ki je pripadala drugemu človeku; lagal je, ker je bilo njegovo srce čisto in neomadeževano kakor najboljše srce. Lagal je, toda v tej laži je tičalo junaštvo in pogum. On je bil tisti, ki se je moral podati v samoto, toda podpirala ga je ljubezen, ki je bila večja kot strah pred smrtjo. V taborišču niso o njem nikdar več ničesar izvedeli. Tasman in njegova žena sta se vrnila v svojo kočico in sta živela. Fingers... » Kent se je nenadoma obrnil od okna — »Fingers...»

Fingers je mirno sedel in z obrazom sfinge nepremično gledal v Kenta.

»Fingers, ta človek ste bili vi — je nadaljeval Kent in mu prišel bliže. — »Lagali ste, ker ste ljubili žensko in radi nje ste šli smrti nasproti. Ljudje v Lost Cityju tega niso vedeli, tudi Tasman ni vedel, tega ni vedela celo niti sama ženska, ki ste jo oboževali; niti malo ni na to pomislila. Toda to, kar vam pravim, je resnica, in vi se tega zavedate globoko v svojem srcu. Mogli ste uiti smrti in ste ostali živi. Vsa ta leta, ki ste jih nepremično presedeli pod vašim stebriščem, niste delali drugega kot mislili na tisto žensko, za katero ste bili pred mnogimi leti pripravljeni žrtvovati življenje. Ali je tako, Fingers? Če je tako, ali mi hočete stisniti roko?«

Fingers se je počasi dvignil. Oči, ki so bile

navadno tako breizrazne, so se sedaj bliskale. Iztegnil je roko in stisnil Kentovo ponudeno desnico ter ves čas nepremično zrl v mladeniča, kakor da bi se pred njim pojavilo nekaj, kar je že davno bilo v kraljestvu smrti.

»Kent, hvala vam za misljenje, ki ga imate o tistem človeku — je rekel. — »V nekem oziru se tega ne sramujem. Toda človek, ki si je mogel rešiti življenje tisti dan, ko je stopil na Tasmanovo mesto, je bil samo videz človeka. Nekaj se je zgodilo, sam ne vem kaj... toda, vidite, kaj sem zdaj. Nisem šel več iskat zlata. Propadel sem... postal sem to, kar sem sedaj...«

»Danes ste prav takšni, kakršni ste bili tisti dan, ko ste šli smrti nasproti, da bi rešili Mary Tasman — je vzkliknil Kent. — »Isto srce in isti duh sta v vas. Ali se ne bi iznova borili zanjo, še danes?«

»Ah, moj Bog! Seveda bi se boril, Kent!«

»Vidite, to je razlog, radi katerega vas potrebujem: samo vas, izmed vseh drugih ljudi. Samo vam morem pripovedovati svojo zgodbo, ker jo boste samo vi razumeli. Ali me hočete poslušati? Ali mi hočete odpustiti, da sem v vas vzbudil spomin, spomin, ki vam mora biti drag, a ki je gotovo tudi žalosten? Tako sem ravnal zato, da boste mogli laže razumeti to, kar vam mislim pripovedovati. Ne mislite, da je to kak izgovor z moje strani; je nekaj večjega, Fingers, je... je navdih. Poslušajte me, nato mi pa povejte!«

KINO SLOGA 22-24

Po svetovno znanem romanu A. I. Cronina

»...in zvezde gledajo«

Film rudarjev in velemeda.

V glavni vlogi: MICHAEL REDGRAVE.

Predstave ob 14, 16, 18 in 20.

KINO MATICA 22-24

Film o življenju in tragičnem koncu slovite pevke preteklega stoletja

»Maria Malibran«

Maria Cebotari poje arije iz oper Rossinija in Bellinija. Slajni igralci: Rossano Brazzi, Renato Clalente, Tina Lattanzi

PREDSTAVE ob 16.00, 18.30 in ob 20.30!

KINO UNION 22-24

Pretrpetljiva usoda mladega kmečkega dekleta — švicarski film nagrajen na XI. beneški filmski razstavi

»Glas krvi«

V glavni vlogi: Robi Rapp, Petra Marín.

PREDSTAVE ob 16.50, 18.30 in ob 20.30!

Pošiljke iz Italije

v Ljubljansko pokrajino
Vam najhitreje in najceneje
dostavi mednarodna
transportna tvrdka

MARCHESI LOMBARDA S.A.

MILANO - VIA ARNALDO DA BRESCIA 8

Enkrat tedensko zbirni vagon

Milano — Ljubljana

Strokovna carinska služba

na vseh obmejnih postajah

— tudi v inozemstvu

Zastopstvo v Ljubljani:

RAJKO TURK, Vilharjeva cesta 33

»Hotel« za netopirje

Ravnatelj živalskega vrta v Heidelbergu, prof. Fehring, je dal na svojem »delovnem področju« zgraditi stolp, v katerem bodo netopirji našli vse tisto udobje in varno zavetje, ki so ga bili doslej čisto morali iskati daleč kje drugod. Ko je bil ta »hotel za netopirje« zgrajen, je omenjeni profesor začel delati živahno propagando, s katero je skušal privabiti v ta »hotel« čim več gostov. Obrnil se je na heidelberške meščane s prošnjo, naj mu prinese čim več živih netopirjev, češ da so najbolj neuporabni človekovi pomagači pri zatiranju škodljivca mrčesa. Netopirji, ki jih je bil človek vpletel v najrazličnejše vaze in jih zatiral, kjer jih je le mogel, pač ne bi bili nikdar mogli pričakovati, da bodo vprav v tem svojem večnem sovražniku, človeku, našli svojega največjega dobrotnika, ki jim bo začel postavljati »hotele« oziroma jih začel vabiti v nekako »Indijo Koromandijo«, kjer je vsega v izobilju in je življenje tako lepo...

Kdo odpira in zapira rožam glavice

Mnogo je rastlin in tudi mi jih nekaj poznamo, ki zjutraj, ko sonce vzhaja, odpro svoje čašice in jih ob sončnem zahodu spet lepo zapro. Mislimo, da do nedavnega, da je vzrok temu sončna svetloba. Zdaj pa je rastlinar W. Kegel ugotovil, da se to dogaja ne pod učinkom svetlobe, temveč toplote, vzemimo za primer tulipana. Ta ljubka roža, ki tako bogato krase tudi naše vrtove, odpre svojo čašo tudi v času, ko je popolna tema. Treba jo je samo prenesti v prostor, kjer je 22 do 24 stopinj toplote.

Ali poznate roman

»Bobri«

delo Janeza Jalna

Podružnica uprave

»Domoljuba«, »Bogoljuba«
»Slovenca«, »Slov. doma«,
na Miklošičevi cesti št. 5

redno posluje. Sprejema naročnine in
oglasne ter daje tozadevna pojasnila. —
Tam lahko kupite vse doslej izšle
Slovenčeve knjige.

Kupujte
pri
naših
Inserentih

V vsako hišo
»SLOVENCA«

Umrla nam je naša nepozabna mama, stara mama in tačča

IDA BARL

vdova po žel. uradniku

Pogreb drage pokojnice bo v četrtek, dne 8. julija 1945, ob 5 popoldne v Zal, iz kapelice sv. Kristofa k Sv. Križu.

Ljubljana, 6. julija 1945.

Globoko žalujoči:

Vera por. Mandrino, hčerka, in ostalo sorodstvo

Dobro in poceni želi biti vsak postrežen!
Vse to Vam nudijo radovoljno naši inserenti!

DALEČ OD DOMAČE ZEMLJE JE UMRLA MOJA DOBRA, GLOBOKO LJUBLJENA ŽENA, PREBLAGA ZLATA MAMICA, HČERKA IN SESTRA

MARA HRIBERNIK roj. LOŽAR

ŽENA INŽENIRJA

ZAKASNO POČIVA NA POKOPALIŠČU V CASTEL S. GIORGIO DI SPALATO. — POGREB V LJUBLJANI, KJER JO BOMO POLOŽILI V RODBINSKO GROBNICO, BO OBJAVLJEN.

CASTEL S. GIORGIO DI SPALATO - LJUBLJANA, DNE 2. JULIJA 1945.

NEUTOLAZLJIVO ŽALUJOČI MOJ ING. ENGELBERT HRIBERNIK S HČERKICO MAJDO IN DRUŽINI LOŽAR - KAVČIC.

Umrla mi je danes po težki in dolgotrajni bolezni, previdena s svetimi zakramenti, moja ljubljena soproga

Marija Vahtar roj. Merič

Pogreb predrage pokojnice bo v sredo, 7. julija 1945, ob 18.30 popoldne iz hiše žalosti, Turnerjeva ulica 10, na pokopališče k Sv. Juriju.

Ljubljana - Stožice, dne 6. julija 1945.

Vahtar Miha, viš. veter. svetnik, soprog, in ostalo sorodstvo.

Domačija v cvetju

Tomaž Poklukar

Tomaž Poklukar

23

Na meglenem obzorju se je pokazalo morje hiš. Nad rdečkastimi in sivimi strehami sta se vzpenjala dva gotoka zvonika. Približevali so se Zagrabu. Zdal je Majda razumela, da ne gre samo za izlet, temveč za vožnjo proti domu.

Kdo bi se vozil v tej vročini z vlakom! Vožnja bi bila dolga in bi trajala vso noč. Tudi ni docela gotovo, če bi dobila na vlaku prostor za udobno sedenje...

Tako je zagovarjal Matevž svoj nepričakovani podvig. V pičlih dveh urah sta doživela tisto, kar je dano samopticam na nebu, obenem pa sta opravila dolgo pot.

Letalo se je spustilo popolnoma nizko. Zdelo se je, da bo zadelo zdaj od streho, zdaj od vrh visokega drevesa. Potem se je nagnilo in zavilo proti travniku; kmalu se je dotaknilo tal. Nekajkrat je še poskočilo, nazadnje pa je zdrvelo po ravni in se zaustavilo.

Majdino srce je bilo olajšano, telo pa omotično, kakor da bi bila prehodila dolgo in nevarno, vendar zelo lepo pot. Domotožje po materi, ki se je je polastilo v trenutkih strahu, pa je ni zapustilo.

Lepo je prosila svojega moža naj bi ji zdaj ustregel:

»Tako rada bi obiskala starše v Ljubljani! Samo za dan ali dva mi privošči še to veselje! Boš videl, kako prijetno bodo presenečeni, ko naju bodo zagledali!«

Govorila mu je tudi o želji, da bi šla še enkrat skupaj na sprehod proti Rožniku. Tja so jo vabili spomini na skrivnostne ure njune ljubezni. Na teh poteh ga je imela vedno v mislih, tudi takrat, ko je hodila sama.

Si je želela nazaj? Nazaj v čase pričakovanja in v okolje svojih deklinskih let?

Ni bilo samo to. Tako iskreno je ljubila kraje, kjer sta slikala podobo

o njuni bodočnosti! V tej podobi je bilo samo majhno, lepo stanovanje v predmestju, dvoje sob z belo kuhinjo in z vrtičem polnim cvetja.

Tudi prived v spomine je bil v sili, ki jo je vlekla nazaj.

Matevž je razumel, čeprav mu ni izrecno razodela svojih misli. Zanj je bilo spoznanje bridko; pomenilo je prvo, rahlo bolečino, odkar hodita v dvoje. Ničesar ni rekla o tem, da jo zanima, kaj delajo ljudje pri Andraževih in kako so uredili njuno novo domovanje.

On pa se je marsikdaj spomnil domačije, čeprav je sklenil, da bo za ta čas odložil skrb.

Pri hoji v dvoje velja tovarištvo. To je bil nauk, ki so ga dale Matevž planine; nauk, ki ga je docela nevede prenesel tudi na zakonsko zvezo. Mož kaže pot, žena pa hodi ob njegovih desnicah. Kdaj pa kdaj se mož zaustavi in vpraša tovariša, če ne hodi prehitro ali če ni pot preveč strma...

Zakaj ji ne bi ustregel, če si tako zelo želi videti svoje in obiskati tudi ona izhujena pota njune mlade ljubezni?

»Velja, Majda, toda samo pod enim pogojem!«

»Je sprejemljiv?«

»Pod pogojem, da ne boš jokala, ko se boš poslovila, in ko bova odpotovala k Sv. Lovrencu.«

Majda je kajpada pristala, in bi najbrž pristala na vse, kar bi zahteval.

Tako sta še enkrat obiskala Vorinove preden ju je sprejela Andraževina za stalno pod svojo častljivo streho.

Med tem je poteklo veliko solza, veliko več kakor ob prvem slovesu. Majda ni držala obljube in je tudi ni mogla. Matevž je pozneje na vlaku zatirjaval, da ji ni bilo tako hudo, samo solze, te neumne solze so bile po licih, da je bilo Vorinovim milo pri srcu. Matevž pa na bridko, zelo bridko.

Mlad mož se je čudil, kako da ni vesela, ko se približuje domačiji v zelenju in cvetju.

V. poglavje.

Pozno poletje.

Minulo je že nekaj tednov, odkar so pri Andraževih pospravili rumene zastave. Pšenico so omlatili, in zdaj je ležalo zrnce v shrambah. Tudi oves so že poželi. Strnišča so preorali ter posejali z ajdo in repo.

Na njivah so izkopavali zgodnji krompir. Pod bregom je ves teden hreščala žaga. Ljudem se je zdelo ob nedeljah nenavadno mirno in praznično, ko je utihnila. Bil je čas, ko je zemlja rodila, terjala pa je še vedno zveste nege. Nikdo ni držal rok križem, vsakdo je našel vrsto opravkov od jutranjega svita do poznega večera.

Matevž se ni našel časa, da bi stopil v gozd ter pregledal delo drvarjev. Držal se je doma kakor da bi čutil dolžnost, da mora bdeti nad svojo nežno ženo. To tem bolj, ker ne more pozabiti solz, ki jih je prelila ob slovesu. Ne sme ji biti dolgčas, pomagati ji moram, da se bo laže privadila, si je mislil.

Hodil je z dolgimi prečkami po sadovnjaku pod hišo in podpiral težko obloženo drevje. Zal mu je bilo jabolko, ki so ležala po tleh ter čakala marljivih rok, da bi jih pobrale ter zbrisale v stiskalnico. Zdal pa zdaj je pobral rdeč sad in zagrizel vanj svoje bele zobe. Z delom je hitel, zakaj greh bi bil, da bi se veje lomile pod težo tako sladkih dobrot.

»Matevž!«